EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.7.2020
COM(2020) 342 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

v skladu s členom 14(3) Uredbe (EU) 2019/880 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o vnosu in uvozu predmetov kulturne dediščine

Vsebina

1. UVOD 2
2. CILJI, KI JIH JE TREBA DOSEČI 3
3. STRUKTURA PROJEKTA IN PRISTOP K NAČRTOVANJU 4
4. PREGLED NAPREDKA 5
5. TVEGANJA ZA ZAMUDE 7
6. SKLEPNE UGOTOVITVE 8
Priloga I: Večletno strateško načrtovanje 9
Priloga II: Časovnica z glavnimi fazami projekta in ključnimi mejniki 11

1. UVOD

Cilj Uredbe (EU) 2019/880 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019[1] o vnosu in uvozu predmetov kulturne dediščine (v nadaljevanju: Uredba) je preprečiti nezakonito trgovino s predmeti kulturne dediščine, zlasti kadar prispeva k financiranju terorističnih dejavnosti, in prepovedati uvoz predmetov kulturne dediščine, ki so bili nezakonito izvoženi iz tretjih držav, na carinsko območje Unije.

Z Uredbo je določeno, da so za uvoz nekaterih predmetov kulturne dediščine, za katere se šteje, da so predmeti posebno ogrožene dediščine, potrebna uvozna dovoljenja, za druge predmete kulturne dediščine, ki se štejejo za manj ogrožene, pa izjave uvoznikov, ter zagotovljeno, da se za predmete kulturne dediščine ob njihovem uvozu v Unijo izvajajo enotne kontrole. Poleg tega je prepovedan vsak fizični vnos predmetov kulturne dediščine, ki so bili z ozemlja tretje države, v kateri so bili ustvarjeni ali odkriti, odstranjeni v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi te države, na primer s tranzitom, v Unijo (tako imenovano pravilo splošne prepovedi).

Stvarno področje uporabe Uredbe temelji na Konvenciji Unesca iz leta 1970[2] in je opredeljeno v Prilogi k Uredbi, in sicer v obliki seznama kategorij predmetov kulturne dediščine, za katere velja pravilo splošne prepovedi (Del A), in kategorij predmetov kulturne dediščine, za katere so potrebna uvozna dovoljenja (Del B) oziroma izjave uvoznikov (Del C).

V prvotnem predlogu Komisije je bila predvidena možnost – brez predpisanega konkretnega časovnega okvira – za razvoj elektronskega sistema, ki bi olajšal upravno sodelovanje med organi držav članic, pristojnimi za izvajanje Uredbe. Vendar je bila na podlagi zahteve Evropskega parlamenta in Sveta med pogajanji za sprejetje Uredbe vanjo vključena obveznost Komisije, da v konkretnem časovnem okviru vzpostavi centraliziran elektronski sistem.

Centraliziran elektronski sistem bi moral začeti delovati najpozneje v šestih letih od začetka veljavnosti Uredbe (28. junija 2019), tj. najpozneje do 28. junija 2025. Poleg tega se sistem ne bo uporabljal samo kot sredstvo za shranjevanje in izmenjavo informacij med upravami držav članic, temveč ga bodo subjekti uporabljali tudi za opravljanje formalnosti, in sicer za vložitev zahtevkov za uvozna dovoljenja pri pristojnih organih držav članic in izdajo navedenih dovoljenj ter za predložitev izjav uvoznikov carinskim organom.

Razvoj in delovanje centraliziranega elektronskega sistema za uvoz predmetov kulturne dediščine (v nadaljnjem besedilu: sistem ICG) sta tudi tesno povezana z drugo pomembno pobudo Komisije na področju carine: sistemom enotnega okenca EU za izmenjavo potrdil (v nadaljnjem besedilu: sistem EU CSW-CERTEX)[3].

Namen sistema EU CSW-CERTEX je medsebojno povezati centralizirane sisteme EU za necarinske formalnosti Unije z nacionalnimi carinskimi sistemi, da bi se omogočila digitalna izmenjava dokazilnih listin, rezultatov kontrol ter izidov carinskih in necarinskih postopkov. Prednost tega mehanizma za subjekte bo ta, da jim ne bo treba s seboj nositi fizičnih kopij listin, pristojnim organom pa se ne bo treba ukvarjati s preverjanjem avtentičnosti izjav uvoznikov in uvoznih dovoljenj.

Za doseganje teh ciljev je v Uredbi zahtevano, da Evropska komisija z izvedbenimi določbami predpiše ureditve za vzpostavitev, delovanje in vzdrževanje centraliziranega elektronskega sistema ICG ter podrobna pravila v zvezi s predložitvijo, obdelavo,

[1] UL L 151, 7.6.2019, str. 1.
[2] Unescova konvencija o preprečevanju in prepovedi nedovoljenega uvoza, izvoza in prenosa lastništva kulturnih dobrin, podpisana leta 1970 v Parizu.
[3] https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs/eu-single-window-environment-for-customs_en.

shranjevanjem in izmenjavo informacij med organi držav članic prek tega elektronskega sistema.

Čeprav projekt napreduje na več ravneh hkrati, ga je mogoče za ponazoritev razdeliti na tri faze:

- **prva faza – konceptualizacija:** v tej fazi mora Komisija proučiti, kako bo sistem ICG deloval, ter določiti podrobna pravila v zvezi s predložitvijo, obdelavo in shranjevanjem informacij med organi držav članic. Na podlagi te faze bo Komisija pripravila izvedbeni akt in vzporedni sklop tehničnih dokumentov, ki so podrobno navedeni v preglednici 1 (glej Prilogo I);
- **druga faza – razvoj sistema:** po določbah izvedbenega akta in tehničnih dokumentih, v katerih so opisane zahteve za sistem, mora Komisija pripraviti podrobne tehnične specifikacije sistema, razviti sistem ICG in povezavo tega sistema s sistemom enotnega okenca EU za izmenjavo potrdil (EUCSW-CERTEX);
- **tretja faza – vzpostavitev in delovanje:** to zadnjo fazo sestavljata vzpostavitev in testiranje sistema ICG, vključno s posebnimi dejavnostmi usposabljanja v vsaki od držav članic, da se zagotovi, da bodo subjekti in pristojni organi do 28. junija 2025 zmožni uporabljati sistem in da bodo za to dobro usposobljeni. Tej fazi bo sledilo šestmesečno obdobje posebnega spremljanja, v katerem bo sistem izpopolnjen, da bo ustrezal morebitnim operativnim potrebam, ki se bodo morda pokazale šele potem, ko bo informacijski sistem postal obvezen, in da se zagotovi njegovo nemoteno delovanje.

V Uredbi je določeno, da mora Evropska komisija do 28. junija 2020 in nato vsakih 12 mesecev, dokler elektronski sistem ne začne delovati, Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o napredku pri sprejemanju ustreznih izvedbenih določb ter vzpostavljanju elektronskega sistema.

To prvo letno poročilo o napredku se osredotoča predvsem na prvo fazo, v njem pa je opisan razvoj dogodkov v prvem letu po začetku veljavnosti Uredbe. **Analiziran je napredek, predstavljeni pa so tudi cilji, ki jih je treba doseči, struktura projekta in pristop k načrtovanju. Na podlagi tega so izpostavljena tveganja za morebitne zamude ter načrtovani blažilni ukrepi.**

V sklepnem oddelku tega poročila je povzeta splošna ocena napredka.

2. CILJI, KI JIH JE TREBA DOSEČI

Elektronski sistem mora začeti delovati najpozneje do 28. junija 2025, saj bo takrat postal obvezen za vse subjekte, ki bodo prek tega elektronskega sistema pridobivali uvozna dovoljenja ali pošiljali izjave uvoznikov, da bodo lahko zakonito uvažali[4] predmete kulturne dediščine v Unijo.

Uredba je začela veljati 28. junija 2019 in določa 28. junij 2021 kot končni rok za sprejetje izvedbenih določb o podrobnih pravilih za elektronski sistem v skladu s postopkom pregleda.

Po sprejetju izvedbenih določb bo faza razvoja elektronskega sistema trajala približno dve leti, ob koncu te faze pa se bo začela tretja faza, v kateri bo sistem ICG povezan s sistemom EU CSW-CERTEX, da bo omogočena izmenjava listin s carinskimi sistemi držav članic. Organizirana bodo usposabljanja, da se bodo uprave držav članic seznanile z operativnimi funkcijami sistema.

[4] Kot „uvoz“ je v Uredbi opredeljeno dajanje predmetov v naslednje carinske postopke: sprostitev v prosti promet; hramba v carinskih skladiščih ali prostih conah; začasni uvoz; posebna raba, vključno z aktivnim oplemenitenjem.

Poleg drugih dejavnosti Komisije na področju carine je v revidiranem večletnem strateškem načrtu za elektronsko carinjenje iz leta 2019[5] (načrt MASP-C rev. 2019) podrobno načrtovan tudi projekt uvoza predmetov kulturne dediščine. MASP-C je instrument upravljanja in načrtovanja, ki temelji na obstoječi zakonodaji ali mednarodnih sporazumih in ga je Komisija pripravila v partnerstvu z državami članicami v skladu s členom 8(2) odločbe o elektronskem carinjenju[6]. Izvleček načrtovanja projekta uvoza predmetov kulturne dediščine iz načrta MASP-C rev. 2019 je v Prilogi I k temu poročilu.

Del projekta uvoza predmetov kulturne dediščine se pripravlja tudi v okviru enotnega okenca EU za carino (načrt MASP-C rev. 2019, tehnični list 1.13), katerega ključni informacijski sistem je EU CSW-CERTEX. Izvleček načrtovanja sistema EU CSW-CERTEX iz načrta MASP-C, tehnični list 1.13, je v Prilogi I k temu poročilu.

Uvoz predmetov kulturne dediščine dejansko vključuje tesno sodelovanje med nacionalnimi pristojnimi organi, ki izdajajo uvozna dovoljenja, in carinskimi organi, ki ta dovoljenja potrebujejo za carinjenje predmetov kulturne dediščine na meji. Komisija je opravila predhodno analizo (ki jo je začela že v prvem četrtletju leta 2017) o morebitni medsebojni povezanosti sistema ICG in carinskih organov. Ta analiza je bila podlaga za začetno delo v konceptualni fazi sistema ICG in se nadaljuje v skladu z mejniki, podrobno navedenimi v preglednici 1 (glej Prilogo I).

3. STRUKTURA PROJEKTA IN PRISTOP K NAČRTOVANJU

Struktura projekta temelji na metodologiji, določeni v načrtu MASP-C rev. 2019 in prilogah k temu načrtu, vključno s shemo upravljanja[7], politiko modeliranja carinskih poslovnih procesov EU[8] in informacijsko strategijo[9]. Podroben in celovit časovni načrt z glavnimi fazami projekta in ključnimi mejniki je v Prilogi II.

Prva faza – konceptualizacija

Razvoj informacijskih sistemov vključuje več faz. Najprej se pripravi poslovni model, s katerim se zagotovi upravičenost projekta in opredelijo proračunske zahteve. Poslovni model praviloma vključuje poslovno ozadje, opis težave, opis in obseg projekta, morebitne alternativne rešitve, stroške in časovni okvir.

Nato se pripravi dokument o viziji, ki vsebuje podrobnejše informacije v zvezi z opredelitvijo projekta v smislu strukture, stroškov, časa in tveganja ter informacije, kot so mejniki, rezultati in organizacija projekta. Nato se za omogočanje skupnega razumevanja in analize uporabi modeliranje poslovnih procesov, praksa, pri kateri se poslovni procesi iz zakonodaje grafično predstavijo v obliki poteka ali modelov procesov v pomoč pri pripravi funkcionalnih specifikacij za sistem.

Druga faza – razvoj sistema

Nato se pripravijo tehnične specifikacije, s katerimi se podrobneje opredelijo izgradnja sistema, struktura, ki jo je treba uporabiti, sporočila, ki jih morajo pošiljati gospodarski subjekti, vmesniki z drugimi sistemi, načrti testov itd.

Ko je pripravljena konceptualna zasnova sistema in so doseženi rezultati, navedeni v preglednici 1, ter mejnika 1 in 3 (glej Prilogo I), se začne bolj poglobljeno delo, v specifikacijah aplikacije in storitev ter dokumentih s tehničnim specifikacijami sistema, ki so

[5] Glej https://ec.europa.eu/taxation_customs/general-information-customs/electronic-customs_en.
[6] Odločba št. 70/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o brezpapirnem okolju za carino in trgovino (UL L 23, 26.1.2008, str. 21).
[7] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex3_en.pdf.
[8] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex4_en.pdf.
[9] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2019_masp_annex5_en.pdf.

naravna posledica rezultatov, pripravljenih v fazi poslovne analize in začetka projekta, pa se upoštevajo bolj tehnični vidiki.

Tretja faza – vzpostavitev in delovanje

Nazadnje se začne dejanska faza razvoja IT (faza izgradnje), ki ji sledi prehodno obdobje, v katerem se različnim skupinam uporabnikov postopno izdajo prve različice sistema in se izvedejo testi. Vzporedno z izdajo in testiranjem potekajo dejavnosti usposabljanja in obveščanja o delovanju sistema.

Za elektronski sistem za uvoz predmetov kulturne dediščine (sistem ICG) integracija storitve z nacionalnimi sistemi izdajanja dovoljenj za predmete kulturne dediščine, ki že obstajajo v nekaterih državah članicah, in tehnična izvedba na nacionalni ravni nista predvideni, saj bo sistem ICG centralno upravljala Komisija. Subjekti in pristojni organi bodo lahko dostopali do sistema in ga uporabljali prek grafičnega uporabniškega vmesnika, ki ga bo zagotovila Komisija.

Z vidika politike ta izbira velja za najprimernejšo rešitev glede na kompleksnost predmetov kulturne dediščine, s katerimi se trguje. Dejansko so carinski sistemi sami po sebi slabo opremljeni za omogočanje popolnega, podrobnega opisa vsakega posameznega predmeta kulturne dediščine, ki je v večini primerov edinstven.

Po drugi strani bo sistem ICG povezan s carinskimi upravami držav članic prek sistema EU CSW-CERTEX, da bodo omogočene samodejne carinske kontrole listin, izdanih za uvoz predmetov kulturne dediščine. Za to dejavnost bo potrebno testiranje skladnosti.

4. PREGLED NAPREDKA

Posvetovanja in razprave

V prvi fazi Komisija pripravlja sprejetje izvedbenih določb za vzpostavitev elektronskega sistema. Da bi dobila boljši vpogled z vidika praktičnega izvajanja, se o možnostih politike redno posvetuje z delegati držav članic v strokovni skupini za carinska vprašanja v zvezi s predmeti kulturne dediščine.

Strokovna skupina je forum za razpravo o vprašanjih izvajanja zakonodaje Unije o predmetih kulturne dediščine, ki se nanašajo na carino, in zlasti uredbe o izvozu predmetov kulturne dediščine[10], sklopa pravil, ki določa tudi sistem izdaje dovoljenj – za izvoz –, ki velja od leta 1993[11].

Komisija ob vsaki priložnosti obvešča združenja trga umetnin o napredku pri delu, prisluhne njihovim skrbem in jih upošteva, da bi zagotovila, da bo praktično izvajanje Uredbe dobro prilagojeno stanju na trgu.

Komisija bo ob napredovanju priprave izvedbenega akta opravila končna posvetovanja z odborom iz Uredbe 2019/880, saj bo ta odbor nazadnje glasoval o izvedbenem aktu.

[10] Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine (UL L 39, 10.2.2009, str. 1).

[11] Pred ustanovitvijo strokovnih skupin za namene Lizbonske pogodbe so te razprave potekale v odboru iz Uredbe (ES) št. 116/2009. Člani strokovne skupine so večinoma isti organi, ki se sestajajo v okviru odbora iz navedene uredbe.

Vzporedno je Komisija ustanovila projektno skupino programa Carina 2020 za uvoz predmetov kulturne dediščine (Customs 2020 Project Group on the import of cultural goods – PGICG), ki služi kot platforma za razpravo, v okviru katere se sestajajo strokovnjaki iz nacionalnih carinskih uprav in pristojnih organov (za kulturo) z izkušnjami pri opravljanju formalnosti za izdajo dovoljenj v zadevah kulturne dediščine, zlasti na digitalnem področju, da bi zagotovili podporo pri pripravi izvedbenega akta, opredelitvi parametrov in izdelavi meril za funkcionalne specifikacije sistema.

Projektno skupino sestavlja 18 delegatov iz enajstih držav članic (AT, BE, BG, ES, LV, PT, RO, DE, NL, IT, FR) in se je do zdaj sestala šestkrat.

Natančneje projektna skupina zagotavlja podporo in strokovno znanje pri:

(a) pripravi in postopni izpopolnitvi izvedbenega akta, kar zadeva vzpostavitev centraliziranega elektronskega sistema;
(b) razvoju sistemskih funkcij za interoperabilni elektronski sistem izdaje dovoljenj na ravni EU za zagotovitev enotnih kontrol za uvoz predmetov kulturne dediščine ob njihovem vstopu na carinsko območje Unije;
(c) tehničnih ureditvah za vzpostavitev in vzdrževanje centraliziranega elektronskega sistema in podrobnih pravilih v zvezi s predložitvijo, obdelavo, shranjevanjem in izmenjavo informacij med nacionalnimi organi;
(d) vlogah in odgovornostih akterjev, vključenih v obdelavo postopkov izdaje dovoljenj za uvoz predmetov kulturne dediščine;
(e) pripravi standardne elektronske predloge za uvozno dovoljenje in pripravi formata izjave uvoznika;
(f) postopkovnih pravilih za vložitev in obdelavo zahtevka za uvozno dovoljenje ter registracijo izjave uvoznika;
(g) posvetovanju o poslovnem modelu za prihodnji razvoj sistema.

Izzivi pri načrtovanju

Pri načrtovanju strukture elektronskega sistema se je pojavilo več izzivov. Eden od njih je najboljši način za vložnike (za uvozna dovoljenja) in deklarante (za izjave uvoznikov) za opis predmeta kulturne dediščine glede na posebno in edinstveno naravo predmeta, na podlagi katere se razlikuje od običajnega blaga, ki ga je mogoče izčrpno opisati s tarifnimi oznakami skupne nomenklature. Predmeti kulturne dediščine, ki spadajo na področje uporabe Uredbe, niso množično proizvedeni izdelki, njihov nastanek in zgodovinski izvor pa segata več stoletij, če ne tisočletij, nazaj.

Zato bo moral biti standardni podatkovni nabor, ki ga bodo morali zagotoviti subjekti, posebno prilagojen, da bo po eni strani omogočal ustrezno identifikacijo predmetov za namene elektronske izdaje dovoljenj in deklaracij ter po drugi strani upošteval dejansko stanje na trgu in v nekaterih primerih težave s pridobivanjem vseh potrebnih informacij o izvoru. Komisija si v sodelovanju s projektno skupino prizadeva za opredelitev teh osnovnih podatkov.

Drug ugotovljen izziv je takšno načrtovanje „življenjskih“ faz uvoznega dovoljenja v tem digitalnem okviru, da se bodo predvidele vse možnosti in potrebe vložnikov in pristojnih organov, hkrati pa postopki in povezane izvedbene določbe ne bodo postali preveč zapleteni, temveč ostali prijazni do vložnikov, zlasti do vložnikov, ki bodo predmete kulturne dediščine uvažali samo občasno in niso strokovnjaki za trg umetnin.

Tretja zadeva, ki jo je treba upoštevati, je združljivost z obstoječimi nacionalnimi upravnimi postopki in praksami, saj vse države članice od leta 1993 izvajajo zakonodajo Unije o odobritvi izvoza predmetov kulturne dediščine Unije, ki prav tako določa shemo izdaje

dovoljenj. Čeprav je treba ta izvozna dovoljenja še vedno izdajati na papirju, so številne države članice razvile elektronska sredstva za obdelavo zahtevkov. Dejansko so izkušnje nekaterih držav članic s sistemom izvoznih dovoljenj in kontrolami trgovine s predmeti kulturne dediščine na splošno posebno uporabne pri analizi zahtev za elektronski sistem za uvoz.

V postopku načrtovanja strukture elektronskega sistema za uvoz predmetov kulturne dediščine se upošteva, da bi moral biti ta sistem v prihodnosti, če bodo na voljo potrebni človeški in finančni viri, nadgradljiv, da bi omogočal tudi digitalizacijo in elektronsko izdajo izvoznih dovoljenj.

Operativni vidiki in funkcije

Ker projektno skupino sestavljajo tako predstavniki carinskih organov kot tudi predstavniki organov za kulturo, ki imajo izkušnje s predmeti kulturne dediščine, ti dejavno sodelujejo, tako da analizirajo predloge Komisije in razpravljajo o njih ter zagotavljajo statistične podatke/informacije o tem, kako so postopki v zvezi s predmeti kulturne dediščine zasnovani na nacionalni ravni.

Projektna skupina je zlasti zagotovila koristna spoznanja za oceno števila uvoznih dovoljenj, ki bi jih lahko sistem ICG na koncu upravljal vsako leto, in povprečno ocenjeno vrednost na dovoljenje; zdi se, da je leta 2019 število ocenjenih dovoljenj znašalo 49 610 v povprečni skupni vrednosti 29,4 milijarde EUR, pri čemer je to število omejeno na 11 držav članic, ki sodelujejo v projektni skupini.

Poleg tega projektna skupina pripravlja osrednji dokument s pogostimi vprašanji za poznejšo uporabo v postopku obveščanja ter za predvidenje morebitnih težav in vrzeli pri razvoju sistema ICG.

Nazadnje, projektna skupina stalno pregleduje podatkovni nabor in modeliranja poslovnih procesov, pripravljena za sistem in inovativne pristope k opisu predmetov kulturne dediščine s prepoznavanjem slik in umetno inteligenco, ter zagotavlja povratne informacije o navedenem.

5. TVEGANJA ZA ZAMUDE

Povzetek projekta

Komisija mora razviti centraliziran elektronski sistem za izdajo dovoljenj in ga povezati z nacionalnimi carinskimi organi v šestih letih po začetku veljavnosti Uredbe. Za uresničitev te pobude sta potrebni dve delovni mesti administratorja (AD) v GD za obdavčenje in carinsko unijo (TAXUD), kot je navedeno v zadevni oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga.

Naziv in opis tveganja

Izvedba sistema ICG je odvisna od odobritve ustreznega financiranja za carinski program, ki bo nasledil program Carina 2020 v naslednjem večletnem finančnem okviru, s strani držav članic in Evropskega parlamenta ter od dodelitve virov v GD za obdavčenje in carinsko unijo ob upoštevanju različnih prednostnih nalog tega generalnega direktorata.

Prvo tveganje – dodelitev osebja

Prvotni predlog Komisije ni predvideval vzpostavitve informacijskega sistema. Zato viri niso bili ustrezno dodeljeni. Vendar je bila med pogajanji in na zahtevo sozakonodajalcev vzpostavitev sistema ICG vključena v Uredbo, kar je zahtevalo dodatne vire, ki v tistem trenutku niso bili predvideni. Na končnem političnem trialogu decembra 2018 so bile potrebe za ta šestletni projekt v smislu osebja za razvoj IT v GD za obdavčenje in carinsko unijo ocenjene na dve delovni mesti administratorja za polni delovni čas. Vendar je bil lahko na podlagi razpoložljivih finančnih sredstev iz sedanjega večletnega finančnega okvira lahko dodeljen samo en pogodbeni uslužbenec, in sicer od konca septembra 2019.

Poleg tega sta priprava in usposabljanje uslužbenca za delo na dosjeju zaradi objektivne zapletenosti projekta ter specifičnega znanja, ki je potrebno na področju politike in tehničnih orodij, ki se uporabljajo za razvoj sistema ICG, precej dolgotrajna. Kljub temu so pri specifikacijah poslovnih funkcij in načrtovanju sistema samo manjše zamude.

Drugo tveganje – razpoložljiv proračun

Zaradi proračunske negotovosti zaradi pogajanj o novem večletnem finančnem okviru je projekt zelo zahteven. Glede na izid pogajanj o večletnem finančnem okviru in v najbolj pesimističnem scenariju obstaja tveganje, da se faza razvoja in izdaje ustavita ali imata veliko zamudo ter da zakonskega roka za vzpostavitev sistema ICG ne bo mogoče uresničiti.

Poleg zgoraj opredeljenih tveganj na sposobnost skupine za doseganje rezultatov ter zlasti na projektne dejavnosti in srečanja s strokovno skupino ter srečanja projektne skupine z državami članicami v določeni meri vpliva javnozdravstvena kriza zaradi COVID-19. Odpovedano je bilo zlasti eno srečanje strokovne skupine, kar je neposredno vplivalo na napredovanje dela projektne skupine, naslednja seja zadnjenavedene skupine pa bo lahko potekala samo na daljavo in samo tretjino prvotno načrtovanega časa. Poleg tega so bile države članice zaradi javnozdravstvene krize prisiljene na novo razporediti prednostne naloge, zaradi česar so njihove zmožnosti zagotavljanja prispevkov in povratnih informacij v zvezi z dosjejem omejene. Ta vpliv bo odvisen od trajanja javnozdravstvene krize.

Blažilni ukrepi

Tveganja so bila dokumentirana v GD za obdavčenje in carinsko unijo. Delovno mesto administratorja (AD) je bilo dodeljeno za določen čas (2 leti).

6. SKLEPNE UGOTOVITVE

V tem prvem poročilu Komisije o napredku pri razvoju centraliziranega elektronskega sistema za uvoz predmetov kulturne dediščine (sistema ICG) so dokumentirani do zdaj sprejeti ukrepi, in sicer:

(a) sedanje priprave na sprejetje potrebnih izvedbenih določb;
(b) posvetovanje z državami članicami v okviru strokovne skupine za carinska vprašanja v zvezi s predmeti kulturne dediščine in projektne skupine za uvoz predmetov kulturne dediščine, ki je bila ustanovljena posebej za ta namen.

Kot morebitna tveganja za zamudo pri izvedbi sistema ICG v določenem roku, tj. do 28. junija 2025, je Komisija do zdaj opredelila negotovost glede osebja, dodeljenega projektu, ker je to odvisno od sedanjih razpoložljivih proračunskih sredstev, splošnih prednostnih nalog pri razvoju IT na področju carine[12] in prihodnje dodelitve v okviru naslednjega večletnega finančnega okvira.

[12] Kot je digitalizacija carinskega zakonika Unije.

PRILOGA I: VEČLETNO STRATEŠKO NAČRTOVANJE

Načrt MASP-C zagotavlja učinkovito in usklajeno upravljanje projektov IT z določitvijo strateškega okvira in mejnikov. Dokončno ga potrdijo države članice v skupini za carinsko politiko (Customs Policy Group – CPG) na podlagi strokovnih nasvetov skupine za usklajevanje elektronskega carinjenja (Electronic Customs Coordination Group – ECCG) in posvetovanja s trgovino v kontaktni skupini za trgovino (Trade Contact Group – TCG).

O načrtovanju elektronskega sistema so razpravljale in ga odobrile države članice, podrobno pa je opisano na tehničnem listu 1.18 načrta MASP-C rev. 2019.

Spodnja preglednica 1 vsebuje izvleček načrtovanja projekta uvoza predmetov kulturne dediščine iz načrta MASP-C rev. 2019, tehnični list 1.18.

Preglednica 1 – izvleček iz načrta MASP-C rev. 2019, tehnični list 1.18		
	Mejniki	*Predvideni datum zaključka*
1	**Poslovna analiza in poslovno modeliranje**	
	– dokument s poslovnim modelom	4. četrtletje leta 2020
	– 3. stopnja (modeliranje poslovnih procesov – uporabniške zahteve)	1. četrtletje leta 2022
	– 4. stopnja (podrobno modeliranje poslovnih procesov – funkcionalne zahteve)	1. četrtletje leta 2022
2	**Zakonske določbe**	
	– sprejete sedanje določbe*	2. četrtletje leta 2019
	– sprejete prihodnje določbe**	2. četrtletje leta 2021
3	**Faza začetka projekta**	
	– dokument o viziji	2. četrtletje leta 2021
	– odločitev „ZA“	2. četrtletje leta 2021
4	**Projekt IT**	
	– specifikacije aplikacije in storitev	2. četrtletje leta 2023
	– tehnične specifikacije sistema	2. četrtletje leta 2023
	Faza izgradnje	
	– izvajanje v centralnih službah	3. četrtletje leta 2024
	– integracija storitve v nacionalne sisteme	n. r.
	- izvajanje na nacionalni ravni	n. r.
	Prehodno obdobje	
	– vzpostavitev in izdaja	4. četrtletje 2024
	– testi skladnosti	2. četrtletje leta 2025
5	**Delovanje**	
	– Komisija, uprave držav članic in trgovci	2. četrtletje leta 2025
	– države, ki niso članice EU, in trgovci iz držav, ki niso članice EU (če bo potrebno)	n. r.
6	**Podpora pri izvajanje (usposabljanje in obveščanje)**	
	– centralno pripravljeno usposabljanje in obveščanje	4. četrtletje leta 2024
	– usposabljanje in obveščanje na nacionalni ravni	4. četrtletje leta 2024

*Sedanje določbe se nanašajo na Uredbo (EU) 2019/880.
**Prihodnje določbe se nanašajo na izvedbene določbe, ki jih je treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) 2019/880.

Preglednica 2 vsebuje izvleček projekta EU CSW-CERTEX s poudarkom na komponenti 2 projekta EU CSW-CERTEX, povezovanje s sistemom ICG.

Preglednica 2 – izvleček načrta MASP-C rev. 2019, tehnični list 1.13 – komponenta 2 „EU CSW-CERTEX“		
	Mejniki	*Predvideni datum zaključka*
1	**Poslovna analiza in poslovno modeliranje**	
	– dokument s poslovnim modelom	1. četrtletje leta 2017
	– priloga k poslovnemu modelu	2. četrtletje leta 2023
	– 3. stopnja (modeliranje poslovnih procesov – uporabniške zahteve)	1. četrtletje leta 2024
	– 4. stopnja (podrobno modeliranje poslovnih procesov – funkcionalne zahteve)	1. četrtletje leta 2024
2	**Zakonske določbe**	
	– sprejete sedanje določbe*	veljajo
	– sprejete prihodnje določbe**	2021
3	**Faza začetka projekta**	
	– dokument o viziji	3. četrtletje leta 2017
	– priloga k dokumentu o viziji	3. četrtletje leta 2023
	– odločitev „ZA“	3. četrtletje leta 2023
4	**Projekt IT**	
	– specifikacije aplikacije in storitev	2. četrtletje leta 2024
	– tehnične specifikacije sistema	2. četrtletje leta 2024
	Faza izgradnje	
	– izvajanje v centralnih službah	3. četrtletje leta 2024
	– integracija storitve v nacionalne sisteme	od 4. četrtletja leta 2024 naprej
	– izvajanje na nacionalni ravni	od 4. četrtletja leta 2024 naprej
	Prehodno obdobje	
	– vzpostavitev in izdaja	4. četrtletje leta 2024
	– testi skladnosti	od 1. četrtletja leta 2025 naprej
5	**Delovanje**	
	– Komisija, uprave držav članic in trgovci (opomba: to je datum za začetek delovanja za Komisijo, države članice bodo teste skladnosti izvajale od 2. četrtletja leta 2020)	2. četrtletje leta 2025
	– države, ki niso članice EU, in trgovci iz držav, ki niso članice EU (če bo potrebno)	n. r.
6	**Podpora pri izvajanju (usposabljanje in obveščanje)**	
	– centralno pripravljeno usposabljanje in obveščanje	n. r.
	– usposabljanje in obveščanje na nacionalni ravni	n. r.

*Sedanje določbe se nanašajo na Uredbo (EU) 2019/880.
**Prihodnje določbe se nanašajo na izvedbene določbe, ki jih je treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) 2019/880.

PRILOGA II: ČASOVNICA Z GLAVNIMI FAZAMI PROJEKTA IN KLJUČNIMI MEJNIKI

